

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS ARBEJDSPROGRAM FOR 1999

DE POLITISKE PRIORITETER

KOM(1998) 604 endelig udg.

(98/C 366/01)

	<i>Side</i>
1. FORANSTALTNINGERNE I AGENDA 2000 SKAL KONKRETISERES I 1999	4
Strukturpolitikken og den fælles landbrugspolitik skal reformeres. Der skal fastlægges en ny finansiel ramme for perioden 2000–2006	4
Forberedelse af udvidelsen	5
2. IVÆRKSÆTTELSE AF AMSTERDAM-TRAKTATEN	5
En ny integreret beskæftigelsesstrategi	5
Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed	6
Miljøbeskyttelse	6
Sundhed og forbrugerbeskyttelse	6
En ny etape i reformen af institutionerne	6
3. DET SKAL SIKRES, AT ØMU'EN BLIVER EN SUCCES, OG AT DER SKABES GRUNDLAG FOR VARIG VÆKST OG BESKÆFTIGELSE	7
Overgangen til euroen og den makroøkonomiske situation	7
Det indre markeds funktion	7
Konkurrencepolitikken	7
Transeuropæiske net, transportpolitik, energi	7
Forskning, innovation, informationssamfundet	8
Små og mellemstore virksomheder (SMV)	8
Fiskeri	8
4. ET STÆRKT EUROPA, DER ER ÅBENT OVER FOR VERDEN	8
5. KOMMISSIONEN: EN MODERNE OG EFFEKTIV INSTITUTION	9

Den nuværende Kommissions mål

Kommissionens arbejdsprogram for 1999, som er i overensstemmelse med de tidligere programmer, skal gøre det muligt at fortsætte både *konsolideringen* af de seneste fremskridt inden for den europæiske integration og *forberedelserne* til overgangen til det 21. århundrede. Arbejdsprogrammet er helt på linje med EU's politiske mål, som Kommissionen kontinuerlig har været med til at gennemføre siden begyndelsen af sin embedsperiode, nemlig:

- en stærk økonomi, der kan skabe flere arbejdspladser
- en stabil Økonomisk og Monetær Union
- øget økonomisk, social og regional samhørighed
- større sikkerhed inden for Den Europæiske Union
- en gennemsigtig og effektiv forvaltning af EU-anliggender til fordel for borgerne
- EU's rolle som en stærk og pålidelig partner på den internationale scene.

I den nuværende Kommissions embedsperiode er der allerede gjort en indsats på samtlige disse områder med det formål at have de bedste kort på hånden, når fremtiden skal forberedes. I 1999 afrundes således den indsats, som Kommissionen har gjort siden sin indsættelse i 1995.

De store udfordringer

Disse langsigtede mål er blevet opstillet på baggrund af de store udfordringer, som EU står over for i en verden i stadig forandring.

Blandt disse udfordringer skal nævnes *internationaliseringen*, der navnlig medfører, at landene bliver stadig mere afhængige af hinanden, den globale informationsformidling og det forhold, at der opstår et verdensomspændende marked for handel og produktion. Disse ændringer sker meget hurtig og er meget dybtgående, og det giver enorme muligheder, men medfører også en række økonomiske og sociale problemer, der især går ud over de svageste og mindst mobile grupper. Skal dette problem klares, må der gøres en samordnet reguleringsindsats, så de negative virkninger begrænses.

En anden udfordring er den *skrøbelige internationale stabilitet*, der kendetegnes ved finansielle kriser med stærke politiske og sociale undertoner, de vedvarende etniske og territoriale konflikter og anslagene mod demokrati og menneskerettigheder. Medvirkende til denne ustabilitet er også udviklingen af organiseret kriminalitet og internationale net for ulovlig handel af forskellig art.

To andre meget alvorlige udfordringer er *de teknologiske ændringer* og *befolkningsudviklingen*. Den teknologiske udvikling er af afgørende betydning for konkurrenceevnen og beskæftigelsen, men der må sideløbende hermed gøres en indsats for at forbedre uddannelse og arbejdstilrettelæggelse. Befolkningsudviklingen har både interne og eksterne konsekvenser: på europæisk plan påvirker befolkningens ældning allerede nu de sociale sikringsordninger, og på verdensplan fører befolkningstilvæksten kombineret med udviklingsproblemerne til et forøget udvandringspres.

Der må udarbejdes og gennemføres en strategi for en *bæredygtig udvikling*, der bl.a. kræver en afbalanceret forvaltning af ressourcerne. Baggrunden er de stadig større behov, der skal opfyldes, den voksende industrialisering, sundhedsfaren i forbindelse med levnedsmidler og den tiltagende ødelæggelse af miljøet.

Borgerne forventer et effektivt *sva*r på disse udfordringer, der mobiliserer alle aktører på deres respektive niveauer, dvs. på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan. En sådan ambitiøs indsats vil kun give resultat, hvis borgerne bevarer tilliden og deltager aktivt inden for rammerne af den demokratiske samfundsmodel. Det er op til institutionerne at forbedre dialogen med borgerne om betydningen af den europæiske integration i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Cardiff.

Også i 1999 vil Kommissionen fuldt ud være med til at tage disse store udfordringer op. Den vil i den forbindelse nøje overholde *nærhedsprincippet* og *proportionalitetsprincippet*, som kræver, at alle institutionerne og medlemsstaterne udviser kollektiv disciplin.

De vigtigste prioriteter for 1999

Denne indsats for at konsolidere den nuværende situation og forberede fremtiden danner rammen om Kommissionens prioriteter for 1999.

— I over ti år har Kommissionen anvendt en *ny metode* til at sætte skub i den europæiske integration. Udviklingen er i den periode blevet styret af generelle beslutninger, der har vedrørt samtlige fællesskabspolitikker, mens den faktiske gennemførelse har strakt sig over flere år. Denne metode blev også anvendt i *Agenda 2000*. Kommissionen finder det vigtigt, at alle foranstaltningerne i Agenda 2000 vedtages i foråret 1999. Disse foranstaltninger hænger nemlig sammen indbyrdes og udgør en samlet pakke, som både sigter mod at reformere EU's politikker, fastlægge den fremtidige finansielle ramme og forberede udvidelsen. Uden dem vil det være vanskeligt at klare de udfordringer, som udvidelsen medfører, på en effektiv måde.

— *Amsterdam-traktaten* repræsenterer en ny etape i den europæiske integration. Det må i 1999 sikres, at traktaten — så snart den er ratificeret — faktisk gennemføres. Der vil således opstå nye muligheder på områder, hvor EU's indsats kan betyde en reel gevinst; det gælder navnlig *området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, en bæredygtig udvikling, beskæftigelse og socialpolitik, sundhed samt den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik*.

Men Kommissionen mener, som den også gav udtryk for ved forelæggelsen af Agenda 2000, at *drøftelserne om en reform af institutionerne må videreføres i 1999*. Det drejer sig navnlig om Kommissionens sammensætning, vægtningen af stemmerne i Rådet og øget anvendelse af kvalificeret flertal; alt dette skal være gennemført inden den næste udvidelse. Kommissionen vil i 1999 bidrage til denne debat med en meddelelse om retningslinjerne for reformen af institutionerne. Men hvis institutionerne skal kunne fungere optimalt til gavn for EU og borgerne, kræves der også andre foranstaltninger, som man ikke må overse, og som kan træffes, uden at det er nødvendigt at ændre traktaten.

— I 1999 vil indførelsen af *euroen* betyde, at det indre marked og de andre politikker i højere grad kan bidrage til en varig og beskæftigelsesfremmende vækst.

Skal Den Økonomiske og Monetære Union lykkes, kræver det en yderligere udbygning af den europæiske integration og øget konvergens mellem medlemsstaternes *økonomiske politikker og arbejdsmarkedspolitikker*, som skal ledsages af en bedre koordinering af *de fiskale politikker*. Euroen vil set på baggrund af internationaliseringen give EU en ny placering i international sammenhæng, hvilket igen understreger behovet for øget sammen-

hæng i EU's udenrigspolitik. Ønsket om en sådan sammenhæng er allerede delvis blevet opfyldt ved Amsterdam-traktatens bestemmelser om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, og disse bør hurtigst gennemføres i praksis.

- Kommissionen vil i den sammenhæng bestræbe sig på at øge EU's muligheder for at optræde som en mere *synlig, enig og sammenhængende* og dermed *stærkere* helhed på den internationale scene.

Kommissionen vil fortsat udbygge EU's forbindelser med sine partnere. Den vil navnlig sikre, at der fortsat ydes støtte til udviklingslande, til lande, der befinder sig i en overgangsfase, og til den regionale integrationsproces rundt om i verden. Desuden vil Kommissionen fremme EU's handelsinteresser, navnlig under forberedelsen af den ny forhandlingsrunde inden for WTO.

- Kommissionen skal *moderniseres*. Dens struktur skal tilpasses, arbejdsmetoderne skal omlægges og forvaltningen skal decentraliseres, gøres mere ansvarlig, kontrolleres bedre og forenkles, så den effektivt kan medvirke ved gennemførelsen af EU's politiske mål, bl.a. ved at finde frem til Fællesskabets generelle interesser og ved at udøve sin initiativret. Dens midler må svare til dens ambitiøse målsætninger, da den ellers vil skuffe borgernes forventninger. Borgerne har også forventninger til udførelsen af de opgaver med forvaltning af EU's politikker, som Kommissionen har fået pålagt, og som udgør en væsentlig del af dens arbejde. Kommissionen har forpligtet sig til at tage de første konkrete skridt til en sådan modernisering i 1999, men understreger, at der samtidig må ske en intern reform i de andre institutioner for at sikre, at de tilsammen kommer til at udgøre en sammenhængende og velfungerende helhed.

I *budgetmæssig henseende* bliver 1999 et særlig vigtigt år, fordi det markerer udløbet af de finansielle overslag, der blev vedtaget i Edinburgh, samtidig med at grundlaget for den nye finansieringsperiode skal bringes på plads. Det foreløbige budgetforslag, som Kommissionen har vedtaget, er præget af den budgetdisciplin, der hersker i medlemsstaterne. Sammenhængen i Kommissionens indsats i 1999 vil være bestemt af, om de politiske og budgetmæssige prioriteter er indbyrdes forenelige.

1. FORANSTALTNINGERNE I AGENDA 2000 SKAL KONKRETISERES I 1999

Strukturpolitikken og den fælles landbrugspolitik skal reformeres. Der skal fastlægges en ny finansiell ramme for perioden 2000–2006

Strukturforanstaltningerne er et vigtigt instrument i indsatsen for at stimulere vækst og beskæftigelse. De bidrager dermed til at virkeliggøre et af de grundlæggende mål, nemlig at fremme den økonomiske og sociale samhørighed i EU. Den prioritering af strukturforanstaltningerne, der sker i 1999-budgettet, holder sig inden for det flerårige rammebeløb, der blev fastsat af Det Europæiske Råd i Edinburgh.

Grundlaget for den ny programmeringsperiode for EU's strukturindsats er på plads, når forslagene til reform af strukturfondene og den ny interinstitutionelle aftale er vedtaget, og der er opstillet finansielle overslag for perioden 2000–2006. Alle disse ting skal være på plads i løbet af første halvår, så den ny interventionsperiode kan

komme i gang og samhörighedsindsatsen kan blive videreført gnidningsløst. Derfor vil Kommissionen da også allerede i foråret 1998 fastsætte sine prioriteter for så vidt angår de forskellige mål for strukturpolitikkerne. Kommissionen vil i oktober 1998 forelægge sin rapport om, hvorledes ordningen for egne indtægter fungerer, og denne skal bidrage til en debat, der gerne skulle føre til *udarbejdelsen af en ny finansiell ramme*.

I Agenda 2000 blev der foreslået en række prioriterede mål for den fremtidige indsats inden for *den fælles landbrugspolitik*. Formålet er især at forbedre konkurrenceevnen på de indre og ydre markeder, uden dog at tilsidesætte de grundlæggende målsætninger for denne fælles politik.

1999 bliver et overgangsår mellem den nuværende fælles landbrugspolitik og indførelsen af de forventede refor-

mer. I budgetmæssig henseende vil landbrugsudgifterne i 1999 blive holdt på 1998-niveauet, hvilket afspejler, at 1992-reformen af den fælles landbrugspolitik og forbedringen af procedurer og metoder til forudsigelse af de reelle behov har haft en stabiliserende virkning.

Der vil i 1999 blive lagt vægt på at opnå en bedre fødevarekvalitet, i overensstemmelse med forbrugernes ønsker. Der er endvidere planlagt en række initiativer på det veterinære og fytosanitære område. De har til formål at højne beskyttelsesniveauet og forbedre kontrollen og skal desuden føre til en forenkling af den eksisterende lovgivning. Desuden forventes debatten om EU's skovstrategi, som blev igangsat i slutningen af 1998, at føre til nye konkrete initiativer i 1999.

Kommissionen vil endvidere forberede de internationale landbrugsforhandlinger som led i den kommende WTO-runde, der skal starte i år 2000. Når først foranstaltningerne i Agenda 2000 er vedtaget, vil de udgøre et solidt grundlag for Fællesskabets deltagelse i disse forhandlinger.

Forberedelse af udvidelsen

Forbindelserne med de associerede lande skal udbygges yderligere, og tiltrædelsen skal forberedes. Dette er en af Kommissionens vigtigste politiske prioriteter i 1999.

Alt dette kræver et stadig snævrere samarbejde inden for rammerne af førtiltrædelsesstrategien. Der vil blive tale om samarbejde dels i forbindelse med ydelse af bistand og iværksættelse af tiltrædelsespartnerskaberne, dels i forbindelse med ansøgerlandenes tilknytning til fællesskabsprogrammerne og arbejdet i visse fællesskabsagenturer og organer; betingelserne for dette samarbejde er endnu ikke fastlagt.

Tiltrædelsesforhandlingerne med den første gruppe lande (Cypern og de fem central- og østeuropæiske lande: Slovenien, Tjekkiet, Polen, Ungarn og Estland) skal videreføres på grundlag af en analytisk gennemgang af gældende EU-lovgivning. De skal også tage hensyn til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Wien på dette område. Hvad angår Cypern bør der sideløbende med disse forhandlinger gøres en indsats for at finde en samlet politisk løsning på øens problem.

Hvad Malta angår skal Kommissionen ajourføre sin udtalelse fra 1993, og Rådet skal på det grundlag afgøre, hvorledes der skal reageres på de maltesiske myndigheders beslutning om at reaktivere deres ansøgning om tiltrædelse.

Kommissionen vil i øvrigt lægge særlig vægt på at få forbedret og styrket forbindelserne med Tyrkiet. Det er vigtigt, at den europæiske strategi over for Tyrkiet bliver ført ud i livet i overensstemmelse med de beslutninger, der blev truffet af Det Europæiske Råd i Cardiff.

Det bekræftes, at samarbejdet med landene i Central- og Østeuropa via Phare-programmet er en af de to vigtigste budgetprioriteter i 1999, når det drejer sig om foranstaltninger udadtil.

2. IVÆRKSÆTTELSE AF AMSTERDAM-TRAKTATEN

En ny integreret beskæftigelsesstrategi

Den nye integrerede beskæftigelsesstrategi, der omhandles i Amsterdam-traktaten, og som stats- og regeringscheferne har sat i kraft, selv om ratifikationen af traktaten endnu ikke er afsluttet, er en vigtig prioritet. Den fælles rapport, der skal forelægges i 1999, vil komme til at indeholde de første evalueringsresultater og dermed underbygge forslagene til beskæftigelsesretningslinjer for år 2000. Kommissionen vil også, i overensstemmelse med prioriteterne i den ny traktat, kunne forelægge medlemsstaterne henstillinger på baggrund af analyserne i den fælles rapport.

Kommissionen vil fortsat fremme medlemsstaternes samarbejde om beskæftigelse og bekæmpelse af arbejdsløsheden. Formålet er dels at fremme udveksling af fremgangsmåder, der må anses for god praksis, og udveksling af diverse relevante oplysninger, dels at udvikle aktiviteter, der har at gøre med observation, analyse og forskning på beskæftigelsesområdet. Den største budgetprioritet på internt plan i 1999 vil være at få beskæftigelsesinitiativet omsat i praksis.

Sideløbende med den økonomiske integration skal *EU's sociale dimension styrkes*. Kommissionen har vedtaget et nyt socialt handlingsprogram for perioden 1998-2000. Det danner rammen om udviklingen af socialpolitikken på EU-plan, koncentreret om følgende tre hovedområder: a) beskæftigelse, kvalifikationer og mobilitet, b) omlægginger på arbejdsmarkedet og c) et samfund baseret på integration.

En af prioriteterne er her at bidrage til politikker, der tager sigte på at modernisere arbejdstilrettelæggelsen, fremme den enkeltes tilpasningsevne og forudse industrielle ændringer. Indsatsen for at styrke og modernisere den sociale dialog vil blive fortsat, da denne har stor betydning for opfølgningen af retningslinjerne for beskæftigelse.

Hvad angår fremme af et samfund baseret på integration vil hovedvægten blive lagt på at få udviklet politikker, der moderniserer og forbedrer den sociale sikring, fremmer social integration og bekæmper forskelsbehandling og uretfærdighed.

Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed

I 1999 vil Kommissionen koncentrere sin indsats om fuldt ud at spille sin rolle med hensyn til videreførelsen af den handlingsplan om, hvordan man bedst muligt kan gennemføre Amsterdam-traktatens bestemmelser, som Det Europæiske Råd anmodede om. Dette vil kræve, at man ud over at opfylde de forpligtelser, der er indgået tidligere, og gennemføre nye initiativer, indleder processen med at omarbejde en række udkast til retsakter, der på nuværende tidspunkt er til forhandling, så de er i overensstemmelse med Amsterdam-traktatens institutionelle bestemmelser og dens øvrige bestemmelser. Dette vil være særlig vigtigt på de områder, der overflyttes til »fællesskabssøjlen«, nemlig foranstaltninger vedrørende indvandring, asyl, passage af de ydre grænser og retligt samarbejde. Kommissionen vil også fremlægge en ny handlingsplan på narkotikaområdet for perioden 2000–2004. Usikkerheden om, hvordan Schengen-aftalen vil blive integreret i EU, kan også få Kommissionen til at fremlægge de nødvendige forslag med henblik på at tilvejebringe det nødvendige retsgrundlag under EF-traktaten. Det vil under alle omstændigheder være nødvendigt at gøre en indsats med hensyn til visa.

Miljøbeskyttelse

Indførelsen af begrebet *bæredygtig udvikling* i Amsterdam-traktaten og konklusionerne af Det Europæiske Råd i Cardiff, hvorefter der i alle Fællesskabets politikker skal tages hensyn til miljøaspektet, betyder, at der nu er et bedre grundlag for at løse økologiske problemer og forbedre livskvaliteten. Kommissionen vil så vidt muligt fremme denne udvikling.

I 1999 vil Kommissionen fremlægge en samlet evaluering af gennemførelsen af det femte miljøhandlingsprogram. Denne evaluering vil omfatte en række retningslinjer for en revision af formålene med og prioriteterne for miljøpolitikken. Endelig vil den deltage aktivt i opfølgningen af konklusionerne fra Kyoto-konferencen om klimaændringer for at sikre, at EU fortsat har indflydelse og spiller en førerrolle på dette vigtige område.

Sundhed og forbrugerbeskyttelse

Amsterdam-traktaten har *pustet nyt liv* i forbrugerpolitikken. Der skal tages særligt hensyn til forbrugernes inter-

esser ved udformningen og gennemførelsen af de andre fællesskabspolitikker. De samme hensyn skal ligge til grund for Kommissionens arbejde i de forskellige internationale fora, og specielt i Codex alimentarius og i WTO.

Det vil være et vigtigt mål at sørge for, at forbrugerlovgivningen rent faktisk anvendes, og at samarbejdet og dialogen mellem Kommissionen, medlemsstaterne, forbrugerorganisationerne og erhvervslivet styrkes.

Sikkerheden i forbindelse med levnedsmidler indtager en central plads. I den forbindelse er Levnedsmiddel- og Veterinærkontoret med til at styrke kontrollen i medlemsstaterne og i tredjelande med det formål at sikre, at fællesskabslovgivningen overholdes, og at der træffes passende forholdsregler i tilfælde af levnedsmiddelrisici.

Amsterdam-traktaten giver Fællesskabet øgede beføjelser på folkesundhedsområdet. Der er et udredningsarbejde i gang for at finde ud af, hvilke sundhedspolitiske foranstaltninger disse nye bestemmelser giver mulighed for. Kommissionen vil i 1999 fremlægge et nyt EU-handlingsprogram med henblik på at sikre en effektiv beskyttelse af folkesundheden.

En ny etape i reformen af institutionerne

Amsterdam-traktaten repræsenterer en vigtig etape i reformen af institutionerne. Så snart traktaten er ratificeret i 1999, vil Kommissionen sørge for, at den udvidede anvendelse af proceduren for fælles beslutningstagning (fri bevægelighed for personer, social- og arbejdsmarkedspolitik, folkesundhed, beskæftigelse, bedrageribekæmpelse, toldsamarbejde) og den udvidede brug af kvalificeret flertal i Rådet (beskæftigelse/socialt spørgsmål, gennemsigtighed, toldsamarbejde, bedrageribekæmpelse, FTU-rammeprgram og FUSP) slår igennem i praksis.

Kommissionen mener dog ikke, at denne reform er tilstrækkelig til at løse de institutionelle problemer, som udvidelsen uvægerligt medfører. Hvis EU udvides ud over en vis grænse, vil den kun kunne fungere, hvis de eksisterende regler og mekanismer tilpasses den nye situation. Der skal navnlig findes en ny ligevægt i vægningen af stemmerne i Rådet, brugen af kvalificeret flertal skal udvides yderligere, og Kommissionens sammensætning skal tages og til revision. Kommissionen vil derfor også støtte eventuelle initiativer, der i 1999 måtte blive fremsat om indkaldelse af en ny regeringskonference.

3. DET SKAL SIKRES, AT ØMU'EN BLIVER EN SUCCES, OG AT DER SKABES GRUNDLAG FOR VARIG VÆKST OG BESKÆFTIGELSE

Overgangen til euroen og den makroøkonomiske situation

Den 1. januar 1999 indføres euroen i de 11 medlemsstater, der kommer med i ØMU'en i første omgang. På grundlag af den omfattende indsats, medlemsstaterne har gjort for at skabe øget konvergens, vil EU opnå større stabilitet og effektivitet af det indre marked. Kommissionen vil gå videre med de resterende trin i informationskampagnerne om euroen og dermed afslutte sit arbejde i den forbindelse. Hvad angår koordinationen af den økonomiske politik og indsatsen for at fremme den økonomiske konvergens, skal traktatens bestemmelser og den afledte ret, herunder stabilitets- og vækstpakten, gennemføres i praksis, så virkningerne af de økonomiske reformer og indsatsen for at tilvejebringe sunde offentlige finanser kan slå fuldt igennem. I forlængelse af Det Europæiske Råd i Cardiff i juni 1998 vil der blive lagt særlig vægt på reformen af markederne for varer, tjenesteydelser og kapital samt virkningerne af strukturpolitikken i gennemførelsen af de overordnede økonomiske retningslinjer.

Udadtil kommer ØMU'en til at udgøre en stabiliserende faktor. Det er i den sammenhæng vigtigt at sikre, at EU kan tale med én stemme i internationale fora. Efter at have fremsat sit forslag herom vil Kommissionen aktivt deltage i gennemførelsen af Rådets beslutninger om repræsentation af euroen udadtil.

Det indre markeds funktion

Det indre marked vil fortsat være drivkraften i den koordinerede indsats for at øge væksten og konkurrenceevnen og fremme beskæftigelsen. Der forudses i 1999 nye opgaver vedrørende samtlige strategiske mål i handlingsplanen for det indre marked. Indsatsen vil blive koncentreret om anvendelse af fællesskabsreglerne, fjernelse af visse tilbageværende skævheder og tilpasning af reglerne til markedets behov. Arbejdet med at forenkle reglerne vil blive fortsat med lancering af fjerde fase af SLIM-programmet, der vedrører lovgivningen for det indre marked. Med hensyn til finansielle tjenester vil det være nødvendigt at træffe foranstaltninger, der skal sikre, at virksomhederne fortsat er konkurrencedygtige, og øge den finansielle stabilitet i lyset af den stigende koncentration og globaliseringen af markederne.

Koordineringen af de fiskale politikker er et nøgleelement i det indre marked. I 1999 vil prioriteterne vedrøre arbejdet med henblik på at iværksætte den nye momsord-

ning. Med hensyn til toldpolitikken vil Kommissionen koncentrere sig om bedrageribekæmpelse og om at gøre samhandelen med tredjelands lettere og mere sikker.

Konkurrencepolitikken

Kommissionen vil arbejde på at styrke den europæiske industris konkurrenceevne og sikre effektiv konkurrence på det indre marked ved at åbne op for lukkede økonomiske sektorer og medvirke til nedbrydning af markedsopdelinger.

Prioriteterne i 1999 vil være at fortsætte arbejdet med at skabe rammer for statsstøtten, tilpasse rammerne for liberalisering af telekommunikationstjenester og videreføre arbejdet med at modernisere procedurereglerne for at forenkle denne politik og gøre den mere gennemsigtig. På sidstnævnte meget vigtige område vil Kommissionen i 1999 vedtage en række forslag til retsakter om undtagelser for visse kategorier.

Transeuropæiske net, transportpolitik, energi

Etableringen af *transeuropæiske net* inden for de tre sektorer transport, telekommunikation og energi er et vigtigt element i den strategi, der skal forbedre virksomhedernes konkurrenceevne, øge den økonomiske og sociale samhørighed og tilvejebringe arbejdspladser samt udvikle og udbrede de nye teknologier. De transeuropæiske net vil komme til at spille en vigtig rolle, når de nye medlemslande på harmonisk måde skal integreres i den udvidede Union. De instrumenter, der er udviklet for at lette etableringen af sådanne net, vil blive evalueret og tilpasset, så de kan anvendes i perioden 2000–2006. Kommissionen vil i 1999 udgive en hvidbog om revision af Fællesskabets retningslinjer for transeuropæiske transportnet. Finansieringen af nettene er en af de største budgetprioriteter i forbindelse med de interne politikker i 1999.

Hvad angår *transportpolitik* vil Kommissionen i 1999 efter ajourføringen af handlingsprogrammet for perioden 1995–2000 lægge særlig vægt på en forbedring af sikkerheden. På dette område vil den fremsætte et forslag om læsning og losning af bulkskibe og meddelelser om prioriteterne med hensyn til færdselssikkerhed og transport ad søvejen af høj kvalitet. Det er af speciel interesse for borgerne, at der i 1999 vil blive fremsat en række initiativer om brugerinformation inden for den civile luftfart. Endelig vil Kommissionen fremsætte forslag om en europæisk strategi for satellitnavigationssystemet

GNSS, og forhandlingerne med tredjelande om det fremtidige GNSS vil blive indledt.

Med hensyn til *energipolitikken* vil den vigtigste begivenhed i 1999 være den faktiske etablering af det indre marked for energi. Desuden vil Kommissionen fremlægge initiativer, der drejer sig om henholdsvis effektiv energidnyttelse og forsyningssikkerhed.

Forskning, innovation, informationssamfundet

På forskningsområdet, der er en anden af de store budgetprioriteter, vil 5. *rammeprogram for FTU* (1998–2002) blive lanceret i 1999. Det vil komme til at spille en afgørende rolle for konkurrenceevne og jobskabelse. Et andet vigtigt område, som der vil blive lagt særlig vægt på, er højteknologiske sektorer internationale konkurrenceevne. Gennemførelsen af handlingsplanen om innovation vil blive koncentreret om oprettelse af innovative virksomheder, finansiering af innovation og spørgsmål vedrørende intellektuel ejendomsret.

Der vil også i 1999 blive lagt særlig vægt på udviklingen af *informationssamfundet* og de muligheder, som den ekspanderende servicesektor og den elektroniske handel giver. I den sammenhæng vil de jobmuligheder, der tilbydes i virksomhederne, især i små og mellemstore virksomheder, der er i stand til hurtig ekspansion, kun kunne udnyttes effektivt, hvis der gøres en vedvarende uddannelsesindsats. På området *telekommunikation* vil de lovgivningsmæssige rammer blive taget op til en generel revision med henblik på at forenkle reglerne og gøre dem mere sammenhængende. Kommissionen vil fortsætte arbejdet med at fremme en dialog om behovet for international koordinering i forbindelse med globaliseringen, specielt inden for den elektroniske handel.

Små og mellemstore virksomheder (SMV)

Kommissionen vil i 1999 fortsat søge at fremme et foretagsomt Europa og bidrage til at forbedre erhvervsklimaet til fordel for små og mellemstore virksomheder. Disse udgør nemlig ryggraden i den europæiske økonomi, når det drejer sig om beskæftigelse, innovation og kreativitet. Kommissionen vil forelægge sin ajourførte strategi i form af et forslag til det 4. flerårige program for små og mellemstore virksomheder. Kommissionen vil også komme ind på elektronisk handel, tilvejebringelse af risikovillig kapital og forberedelse af indførelsen af euroen.

Fiskeri

1999 vil være et vigtigt år for den fælles fiskeripolitik, idet Kommissionen vil fremlægge forslag til en reform af grundforordningen om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter og forslag til gennemførelse af FIUF samt et debatoplæg om, hvorledes hele denne politik skal se ud efter 2002, herunder ordningen for kontrol og evaluering af fiskeriaftalerne med tredjelande.

4. ET STÆRKT EUROPA, DER ER ÅBENT OVER FOR VERDEN

Den Europæiske Union må være i stand til i international sammenhæng at tage et politisk ansvar, der står mål med dens økonomiske og kommercielle vægt. For at mobilisere hele sit potentiale bør EU ikke alene tilstræbe en bedre integration af de enkelte dele af sin indsats udadtil, men også udnytte komplementariteten mellem sine interne og eksterne politikker.

Kommissionen vil forsøge at fremme samarbejdet med *Middelhavslandene* inden for rammerne af Barcelona-processen og gennem MEDA-programmet, der sammen med Phare-programmet udgør de to største budgetprioriteter blandt foranstaltningerne udadtil i 1999. Foruden planen om at skabe et økonomisk område, hvilket er et vigtigt element i Euro-Middelhavs-partnerskabet, vil et af de vigtigste mål fortsat være at støtte *fredsprocessen i Mellemøsten*.

Hvad angår forbindelserne med *Rusland, Ukraine* og de nye uafhængige stater som helhed vil støtte til reformer og økonomisk genopretning — i betragtning af udviklingen i disse landes socioøkonomiske og politiske situation — blive prioriteret højt, bl.a. gennem partnerskabs- og samarbejdsaftaler og anvendelse af Tacis-programmet. Desuden skal forbindelserne med landene i Kaukasus og Centralasien fortsat styrkes, og der skal også fremover ydes støtte til regionalt samarbejde. Også indsatsen for at opnå en stabilisering på *Balkan* skal videreføres, det gælder både det tidligere Jugoslavien og Albanien.

Med hensyn til *USA* er det vigtigste mål at få iværksat det transatlantiske økonomiske partnerskab, der blev vedtaget på EU/USA-topmødet i London i maj 1998. Desuden skal der følges op på foranstaltningerne vedrørende Helms-Burton- og D'Amato-lovene.

Samarbejdet med *Latinamerika* vil fortsat indtage en fremtrædende plads blandt EU's interesser, idet der i juni

1999 vil blive afholdt et topmøde i Brasilien mellem EU og Latinamerika/Caribien. Desuden vil tilnærmedesstrategien blive fortsat, navnlig gennem handelsforhandlinger med Mexico, Chile og Mercosur på den ene side og en styrkelse af forbindelserne med Det Andiske Fællesskab og Mellemamerika på den anden side.

Hvad angår *Asien* må vi først se på, hvilken lære vi kan drage af den finansielle og økonomiske krise. I denne forbindelse vil EU fortsætte med at støtte de interne reformer og åbningen af økonomierne gennem en styrkelse af dialogen og en tilpasning af samarbejdet med de berørte lande, bl.a. på det sociale og det finansielle område. ASEM-processen vil være vigtig i den forbindelse. Også Kina, Japan og Korea vil være vigtige elementer i forbindelserne med Asien.

Hvad angår de internationale handelsforhandlinger bliver det vigtigste at forberede den nye forhandlingsrunde inden for rammerne af WTO, der skal begynde i år 2000.

Udviklingspolitikken vil også være en af Kommissionens vigtigste opgaver i 1999. Hovedvægten vil blive lagt på koordination af Fællesskabets og medlemsstaternes indsats og på udnyttelse af disses indbyrdes komplementaritet. De fortsatte forhandlinger om en fremtidig partnerskabsaftale mellem EU og AVS-landene vil naturligvis få en fremtrædende plads. Forbindelserne med de oversøiske lande og territorier og med Sydafrika og forberedelsen af Europa-Afrika-topmødet, der er planlagt til år 2000, vil også være vigtige elementer i Kommissionens indsats i 1999.

Kommissionen vil desuden forsøge at skabe større sammenhæng i sin politik vedrørende *menneskerettighederne*, der udgør et vigtigt element i forbindelserne mellem EU og tredjelande. Den *humanitære bistand* til krisesejre, et håndgribeligt udtryk for europæisk solidaritet, vil fortsat blive ydet på et upartisk grundlag og på en sådan måde, at effektivitet og kvalitet sikres.

5. KOMMISSIONEN: EN MODERNE OG EFFEKTIV INSTITUTION

Institutionerne skal underkastes en reform, hvis de effektivt skal kunne udføre de opgaver, de har fået betroet, i et samfund i forandring. Kommissionen er bevidst om denne situation. Den er derfor gået i gang med et omfattende udredningsarbejde, der skal danne grundlag for en dybtgående, gradvis reform af institutionens strukturer og den måde, den arbejder på. Reformen tager sigte på at udforme fremtidens Kommission og har derfor en

strategisk og overordnet karakter. Kommissionen bestræber sig således på at give institutionen de bedst mulige kort på hånden, så den kan løse fremtidens problemer og fuldt ud spille sin rolle i EU-sammenhængen, bl. a. ved at være lydhør over for borgerne og derigennem finde frem til Fællesskabets generelle interesser og ved tilsvarende at udøve sin initiativret.

Desuden skal Kommissionen være i stand til at forvalte det høje integrationsniveau, som EU er nået op på; man må jo ikke glemme, at de forvaltningsopgaver, som den har fået pålagt i forbindelse med de forskellige politikker, udgør en væsentlig del af dens arbejde, og at borgerne og medlemsstaterne har store forventninger til dette.

Denne indsats er koncentreret om følgende *tre områder*:

- Kommissionens aktiviteter skal hele tiden tilpasses dens politiske prioriteter
- den organisatoriske struktur skal indrettes efter disse prioriteter
- den interne forvaltning skal decentraliseres, gøres mere ansvarlig, kontrolleres bedre og forenkles.

Kommissionen vil i 1999 uførtrodt fortsætte med at forberede fremtidens Kommission, hvilket kræver en stor indsats fra alle medarbejdernes side. Med det formål vil den gå videre med at gennemføre de forskellige initiativer, især SEM 2000 og MAP 2000. Kommissionen vil i første halvdel af 1999 udarbejde en samlet oversigt over de prioriterede foranstaltninger, den ny Kommissions struktur og organisationen af dens tjenestegrene, som kan forelægges for den nye formand, der udpeges allerede i juli 1999.

Kommissionen vil i højere grad koncentrere de begrænsede midler om iværksættelsen af de politiske prioriteter, og den vil derfor se på, hvorledes den bedst kan afpasse sine aktiviteter efter de budgetmidler og det personale, som Parlamentet og Rådet som budgetmyndighed stiller til dens rådighed.

Kommissionen vil aktivt videreføre sin politik for åbenhed og gennemsækelighed, der i øvrigt er knæsat som generelt princip i Amsterdam-traktaten. Den vil i 1999 fremlægge et lovgivningsforslag, der skal gennemføre traktatens bestemmelser om borgernes adgang til Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter.

Endelig vil Kommissionen opfylde formandens løfte til Europa-Parlamentet om at fremsætte forslag om oprettelse af en selvstændig struktur, der skal efterforske eksternt og internt bedrageri. Kommissionen er allerede begyndt at udarbejde et sådant forslag. De øvrige opgaver, som UCLAF udfører — udarbejdelse af forslag til

retsakter og koordination med medlemsstaterne i forbindelse med bekæmpelsen af bedrageri, der skader EU's finansielle interesser — vil fortsat i overensstemmelse med traktaten blive udført af Kommissionen i nært samarbejde med den nye struktur.
